

Lai Singh v. Kishan Gopal and others (G. C. Mital, J.)

ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਲਾਲ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2205.

ਜੁਲਾਈ 14. 1980.

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XXXVI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 120 ਅਤੇ 121— ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (V ਦਾ 1908)— ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 3, 4 ਅਤੇ 9 — ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਤ—ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੋਟ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ—ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ—ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ—ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਜਿੱਥੇ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀਮਾ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਫਿਰ ਐਕਟ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 121 ਅਬੋਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਉਸ 'ਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਸੰਸਦ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1981)1

ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 121 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਡ ਆਫ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 9 (2) ਅਤੇ 9 (3) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 4)।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਹਿਲਾਂ, ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਬੋਵੇਂ ਦਿਨ ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੂਜਾ, 150 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਦਿਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ਪਰਾ ੫)।

115, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਉੱਪਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਜਲੰਦਰ, ਮਿਤੀ 24 ਅਗਸਤ, 1979 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਗੁੱਜਰ ਮਲ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸੂਟ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਸ.ਪੀ ਜੈਨ, ਐਸ.ਪੀ.

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਐਮ ਐਲ ਸਰੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਆਰ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

1.) ਗੁੱਜਰ ਮਾਈ ਨੇ ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੀਬਿਤ ਸੀ, 18 ਅਗਸਤ, 1978 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਕਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੁੱਜਰ ਮਾਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਸਦਾ ਵਾਰਸ ਸੀ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 7 ਦਸੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਕਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 21 ਦਸੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ 21 ਦਸੰਬਰ 1978 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗੁੱਜਰ ਮਾਈ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਅਗਲੀ ਵਾਰਸ ਹੈ। ਉਸ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਕੋਲ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ 20 ਦਸੰਬਰ 1978 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ

Lai Singh v. Kishan Gopal and others (G. C. Mital, J.)

ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੁਜਰ ਮਾਈ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਈ ਦਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ 24 ਅਗਸਤ, 1979 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੁਜਰ ਮਾਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ; *ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਕਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ, ਅਤੇ ਹੋਰ*, (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੁਜਰ ਮਾਈ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ 124 ਵੇਂ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 121 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।). ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

2. ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ.ਜੇ.ਪੀ.ਐਨ. ਜੈਨ, >ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ ਨਬੋ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। *ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਧਵਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕਰੇਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸੀ। ਅਤੇ 150 ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਨ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀਜੇ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰੇਵਾ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ]ਇੱਕ ਤਰਜੀਹੀ ਵਾਰਸ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਟਾਈਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਈ ਡੀ ਦੁਆ, ਜੇ., ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ:-

“ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਸੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਘੋਰ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਜਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਕਰੇਵਾ ਵਿਆਹ ਦੇ ਆਧਾਰ

'ਤੇ ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੇ ਸੀ ਲਈ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ
(1) ਏਆਈਆਰ 1961 ਪੀ.ਬੀ.1981

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਿਤਾ ਦਾ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ 'ਪੱਧਰ' 'ਤੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ, ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਗੁੱਜਰ ਮੱਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 150 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਮਦਦ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੱਟ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਲੜਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ,

3. ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਮਿਸਟਰ ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਹੇਠ (ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਮਿਆਦ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਛੇਟ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦਰਖਾਸਤ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸੀ। ਨੌਬੇਵੇਂ ਦਿਨ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਰ ਦਿਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ

Lai Singh v. Kishan Gopal and others (G. C. Mital, J.)

ਹੈਸ਼ੀ ਐਸ.ਪੀ. ਜੈਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 9(2), 3(2) ਅਤੇ 4(3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਛੋਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਦਿਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

4. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਪੀ. ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 120 ਅਤੇ 121 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਕੋ ਇਕ ਅਨੁਕੂਲ ਨਿਰਮਾਣ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਦੁਆਰਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 121 ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਛੋਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ (ਤਰੀਕ) ਤੋਂ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ('ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨੌਬੇ ਦਿਨ (ਦਿਨ ਅਤੇ ਕੋਈ) ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਾਖਲ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਸ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ (ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਲਦੀ' ਜਦੋਂ ਸੰਸਦ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 121 ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5. ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 121 ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦੂਜਾ, w(ਉਪਰੋਕਤ 150 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਦਿਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ

ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

i

6. ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 18 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਬੀਐਸ ਵਿੱਲੋ ਅਤੇ ਐਮਆਰ ਸ਼ਰਮਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ. ਜੇ.

ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ; ਭਾਰਤ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1979 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2515।

Lai Singh v. Kishan Gopal and others (G. C. Mital, J.)

15 ਜੁਲਾਈ 1980

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ V) - ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਅਤੇ 115- - ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਅਦਾਲਤ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਸੁਣਵਾਈ—ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ—ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਸੋਧ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲਾਗਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼—ਹਾਈ ਕੋਰਟ—ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ, ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਪਰ 'ਸ਼ੱਕ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਾਇਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਡਿਗਰੀ, ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। (ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ 3)।